

NISKANEN, JYRI: E-oppiminen lääketieteellisessä koulutuksessa: neurologian oppiaine

Syventävien opintojen kirjallinen työ, 21 s.  
Neurologia  
Kesäkuu 2018

---

Syventävän työni tarkoituksena oli tehdä yleiskatsaus julkaistuun kirjallisuuteen e-oppimisesta ja sen käytöstä lääketieteellisessä koulutuksessa keskittyen erityisesti neurologian oppiaineeseen. E-oppimisella tarkoitetaan yleensä tietokoneavusteista oppimismenetelmää, jossa käytetään Internetissä tai paikallisesti saatavilla olevia digitaalisia oppimateriaaleja tai oppimistyökaluja.

E-oppimiseen liittyvä tutkimus keskittyy pääasiallisesti yksittäisten e-oppimistyökalujen hyödyntämiseen tietyn aihekokonaisuuden oppimisessa. Julkaistua tutkimusta oli hyvin vaihtelevasti eri ajanjaksoilta ja laajennettujen hakukriteereidenkin jälkeen sen määrä oli yllättävän vähäinen. Tässä syventävässä työssä ei otettu kantaa näiden tutkimusten akateemiseen laatuun.

Tieteellisen kirjallisuuden perusteella e-oppimista käytetään lääketieteen opinnoissa ja sen on todettu vastaavan tuloksiltaan perinteisiä oppimismenetelmiä, vaikka suoria vertailevia tutkimuksia ei ole julkaistu. E-oppimisen nähtiin tuovan monia etuja kuten kustannustehokkuus, ajasta ja paikasta riippumaton oppiminen sekä mahdollisuus räätälöidä oppiminen ja opettaminen itselle sopivaksi. Toisaalta e-oppimisen onnistunut toteuttaminen nähtiin monilta osin haastavana ja paljon sekä ajallisia että taloudellisia resursseja vaativana.

Kokonaisvaltaisen kuvan saamiseksi tarkastelin e-oppimista ensin opiskelijoiden, sitten opettajien ja viimeiseksi yliopiston näkökulmasta. Opiskelijat suhtautuivat pääosin myönteisesti e-oppimiseen. E-oppimisen osoitettiin lisäävän opiskelijoiden motivaatiota ja parantavan opintosuoritusta. Opettajat vastustivat e-oppimista selkeästi enemmän ja osa jopa koki sen täysin turhana. Tämän lisäksi opettajilla oli huoli teknologian käytön riittävästä hallitsemisesta sekä työajan riittävyydestä. Yliopistotasolla puolestaan oli havaittavissa e-oppimisen kehittämiseksi taloudellisia, pedagogisia, arvovaltaan ja imagoon liittyviä kannustimia.

Loppupäätelmänä voidaan sanoa, että tulevien e-oppimistyökalujen kehityksessä tulee huomioida opiskelijoiden erilaiset oppimistavat ja heidän suhtautumisensa e-oppimiseen. Vierailija—asukas-malli on erittäin hyödyllinen viitekehys opiskelijoiden tarpeiden ymmärtämiseksi. Tulevaisuudessa tämän mallin avulla ja oppimistavoitteiden määrittämisellä voidaan kehittää yhä kattavampia e-oppimiskokonaisuuksia. E-oppimista hyödyntävien opettajien tulee saada riittävästi tukea, koulutusta ja mahdollisuus varata työaika e-oppimisen kehitystä varten.

Asiasanat: e-oppiminen, sulautuva oppiminen, vierailija—asukas-malli, digitaalinen oppimateriaali